

Arrest

nr. 204 720 van 31 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. PARMENTIER
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden handelen als wettelijke vertegenwoordigers van X en die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 december 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 november 2017 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die *loco* advocaat L. PARMENTIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 20 maart 2017 dienen de ouders van de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in België in. De asielaanvraag van de moeder van de verzoekende partij heeft eveneens betrekking op haar minderjarig kind, de verzoekende partij. Op 26 juli 2017 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan beide aanvragers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2 Op 3 november 2017 dienen de ouders van de verzoekende partij als wettelijke vertegenwoordigers van de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3 Op 29 november 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing, die op 8 december 2017 aan de ouders van de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 03.11.2017 bij onze diensten werd ingediend door:

A(...), A(...) M(...) A(...) (RR: (...))
Geboren te (...) op (...)
A(...), A(...) A(...) A(...) (RR: (...))
Geboren te (...) op (...)
+ minderjarige zoon
A(...), M(...) A(...) A(...) (, ° (...).2006
Nationaliteit: Irak
Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 29.11.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden. (...)"

1.4 Op 29 maart 2018, bij arresten nrs. 201 896 en 201 898, weigert de Raad in het kader van het tegen de beslissingen van 26 juli 2017 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ingestelde beroep aan beide aanvragers de vluchtelingenstatus, maar kent hij hun de subsidiaire beschermingsstatus toe.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast.

3.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

3.2 Ter terechtzitting van 3 mei 2018 wijst de waarnemend voorzitter erop dat de Raad op 29 maart 2018 aan de vader en de moeder van de verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus toekende, bij arrest nr. 201 896 respectievelijk nr. 201 898 en dat dit statuut van de ouders zich dus moet uitstrekken naar hun minderjarig kind, de verzoekende partij. De partijen betwisten deze vaststellingen niet. De Raad wijst er in dit verband nog op dat de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt vermeld op de bijlage 26*quinquies* van 20 maart 2017 van haar moeder.

De Raad stelt vast dat op basis van de bovenstaande gegevens moet aangenomen worden dat de verzoekende partij thans het statuut van subsidiair beschermde geniet. Zowel op grond van dit statuut als op grond van een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van beperkte duur, die in beide gevallen bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de respectieve aanvraag werd ingediend, van onbeperkte duur wordt (*cf.* de artikelen 13, § 1, eerste en tweede lid en 49/2, § 1, 2 en 3 van de vreemdelingenwet). Aangezien de verzoekende partij zich ter terechtzitting naar de wijsheid gedraagt, voert zij op geen enkele manier aan dat de verblijfstitel die de verzoekende partij zou kunnen verkrijgen op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet gunstiger zou zijn dan de verblijfstitel die zij thans bezit op grond van de toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Zodoende maakt de verzoekende partij niet duidelijk welk voordeel zij nog kan halen bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van voormeld artikel 9*ter* onontvankelijk wordt verklaard. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij nog over het rechtens vereiste belang beschikt.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE